

**5SR-P01: ผลการใช้ภาพยนตร์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย**

**Effects of Using Movies to Develop English Speaking Ability of First Year English
Majored students at Loei Rajabhat University**

พนิดา ตาสี¹ และ ปัทมา ปัญญาไส^{1*}
Panida Tasee¹ and Pattama Panyasai^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ 2) เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเกณฑ์ประเมินทักษะการพูด แบบวัดเจตคติต่อการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด และภาพยนตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test for dependent samples และวิเคราะห์เนื้อหาหาแนวโน้มข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการพรรณนาเชิงวิเคราะห์

ผลวิจัยพบว่า

1) นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแล้วมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังได้เรียนโดยการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

2) นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก จากคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.553 (S.D. = 1.675) โดยประเด็นที่นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด อยู่ที่ประเด็น ภาพยนตร์ทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.800 (S.D. = 0.542)

คำสำคัญ: การพูดภาษาอังกฤษ ภาพยนตร์ สื่อการสอน

Abstract

The purposes of this research were 1) to enhance communicative speaking English ability of first year English majored students by using movies as learning media and 2) to study the students' attitudes toward learning English for using movies as learning media. The target group were 30 students of the first year English program. The research tools were 1) lesson plans 2) English speaking test 3) the experts' assessment form for English speaking and 4) the students' attitude questionnaires. The obtained data were computed by using mean, percentage and t-test for dependent samples. The qualitative data were analyzed on basis of the content analysis.

The results of the study were as follows:

¹ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย 234 ถ.เลย-เชียงคาน ต.เมือง อ.เมือง จ.เลย 42000

¹ Humanities and Social Sciences, Loei Rajabhat University 234 Loei-Chiangkhan Rd. Muang Loei District, Loei province 42000

* Corresponding author. E-mail: pattama.pan@ru.ac.th

1) The students' ability in speaking English after using movies as learning media was higher at the statistical significance level .05 as well as the experts' assessment of speaking English ability increased significantly at level .05.

2) The students had the high level of attitudes toward using movies as learning media (\bar{x} = 3.553, S.D. = 1.675). The highest level of attitudes was in the aspect which shows that the movies can enhance students' creative thinking (\bar{x} = 4.800, S.D. = 0.542).

Keywords: English speaking, movie, teaching material

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ (จินตนา ไชยฤกษ์, 2556) ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทย ทุกวันนี้ผู้คนในสังคมโลกสื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การประชุมสัมมนาทางวิชาการในต่างประเทศ องค์ความรู้และข่าวสารที่สำคัญๆ รายงานหรือบันทึกไว้เป็นภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสาร และยังเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงาน เมื่อต้องติดต่อกับผู้คนต่างวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน และจะมีอิทธิพลมากขึ้นเรื่อย ๆ

สำหรับการทำงานที่ผู้คนทั่วโลกต้องมาติดต่อสื่อสารกันโดยเฉพาะในการทำ ธุรกิจระหว่างประเทศ การทำงานจะประสบความสำเร็จเมื่อทุกคนสามารถเข้าใจในสิ่งที่อีกฝ่ายต้องการสื่อสาร จึงเป็นที่เข้าใจตรงกันว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักของการทำงาน หากไม่สามารถพูดคุยเจรจาได้ อาจจะทำให้เกิดผลกระทบกับธุรกิจที่ดำเนินอยู่ได้ ดังนั้นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสาร จึงเป็นสิ่งที่นายจ้างให้ความสำคัญเป็นอย่างมากด้วยเช่นกัน จะเห็นได้จากการที่พนักงานที่มี ความสามารถทางภาษาอังกฤษจะได้รับค่าตอบแทนสูงกว่าพนักงานคนอื่น ด้วยเหตุนี้นักศึกษาต้องพึงตระหนักถึงการเตรียมตัวเพื่อที่จะเป็นแรงงานที่มีคุณภาพในด้านการใช้ ภาษาอังกฤษ เพราะนั่นหมายถึงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยสู่ความเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งนี้อาจารย์และสถาบันการศึกษาทุกแห่งจะต้องคิดพิจารณาเตรียมผลิตบัณฑิตเพื่อเป็นแรงงานที่เป็นที่ต้องการกับตลาดแรงงานในอนาคต (เพ็ญประภา เจริญสุข และ อนุวัตเจริญสุข, มปป.) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รุจิรา พลแพงขวา และ สจี้ กุลธวัชวงศ์ (2557) เรื่อง การพัฒนาศักยภาพด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในจังหวัดอุดรธานีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและรองรับการเข้าสู่อาเซียนของ ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนวทางให้บุคลากรด้าน อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการในจังหวัดอุดรธานีมีการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาต่างประเทศให้ดีขึ้นและหลากหลาย

ด้วยเหตุนี้คุณภาพในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีมาตรฐาน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ตลอดจนสามารถแสวงหาความรู้ในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยการจัดการเรียนการสอนภายใต้กรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป (Common European framework of reference for languages) โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถพัฒนาทักษะทาง ภาษาอังกฤษของ ผู้เรียนรู้เพิ่มขึ้นได้ เพราะแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามลำดับ และเป็นการเรียนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนมี

การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนได้ฝึกพูด รู้จักรับฟังผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และต้องมีความถูกต้องเหมาะสม เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม (ณดา บิลดาอุด และคณะ, 2560) และเพื่อเป็นการสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตน ด้านการใช้ภาษาอังกฤษได้เต็มตามศักยภาพ รัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่องนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีนโยบายด้านการศึกษาและการเรียนรู้ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตร เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากลและก้าวทันโลก มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ (working knowledge) รวมทั้งให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร กระบวนการ สื่อ และ/หรือสิ่งแวดล้อม ที่จะเปิดโอกาสและเสริมแรงจูงใจให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง (ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2559)

ในบรรยากาศการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากคุณภาพของผู้สอนแล้วสิ่งสำคัญที่เป็นเรื่องจำเป็นอย่างมาก ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน กิจกรรม และสื่อประกอบการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้สอนสามารถดำเนินการสอนได้ตามวัตถุประสงค์ และทั้งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะได้อย่างเหมาะสม สภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีส่วนในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หากสภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้รับการวางแผนการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาวิชานั้นๆ มีกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายพร้อมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มีสื่อการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการคัดเลือกอย่างเหมาะสม มีการวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนจะได้รับรู้ พัฒนาการของตนและจุดที่ต้องส่งเสริมพัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไขและ ครูได้รับรู้แนวทางในการพัฒนาผู้เรียนและปรับกลยุทธ์การเรียนการสอนให้เข้ากับสภาพหรือความต้องการขณะนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (จามรี เชื้อชัย และคณะ, 2559) สำหรับสื่อประกอบการสอน หมายถึง ตัวกลางหรือช่องทางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ จากแหล่งความรู้ไปสู่ผู้เรียน ในทางการศึกษาอาจจะใช้คำที่แตกต่างกันออกไป เช่น สื่อการสอน (Instructional Media or Teaching Media) สื่อการศึกษา (Educational Media) อุปกรณ์ช่วยสอน (Teaching Aids) Brian Tomlinson and Hitomi Masuhara (2004) กล่าวว่า สื่อในการเรียนควรช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ในชั้นเรียนกับชีวิตนอกห้องเรียนได้ และสื่อควร engage อารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน การหัวเราะ ความสนุกสนาน ดีใจ เสียใจ หรือ อารมณ์ โกรธ สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ส่วนอารมณ์ความรู้สึกกลางๆจะไม่สามารถทำให้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสื่อภาพยนตร์มีคุณสมบัติของสื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี Hu Sufen (2006) ให้ความสำคัญต่อภาพยนตร์ว่าเป็นวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ซับซ้อนได้ชัดเจนขึ้นเนื่องจากภาพยนตร์สะท้อนถึงวิถีชีวิตของผู้คนในแง่ของความหลากหลายความร่วมมือและความสมจริง การสื่อสารด้วยคำพูดที่สมจริงยังช่วยให้นักเรียนสามารถเลือกภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น นอกจากนี้ อัศวพร แสงอรุณเลิศ (2551 : 46) พบว่า ภาพยนตร์ช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีและเมื่อนำมาใช้ประกอบกับคำถามปลายเปิด เช่น why กับ how ซึ่งช่วยกระตุ้นความคิด ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนถ่ายทอดความคิดเห็นและเรียบเรียงความคิดก่อนที่จะเขียนบรรยายออกมา ก่อน เมื่อนักเรียนคิดเป็นก็สามารถใช้ผลจากการคิดมาเป็นข้อมูลในการเขียนได้

ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ที่ผ่านมาประสบปัญหาที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีการโต้ตอบแสดงความคิดเห็นกับผู้สอนหรือแม้แต่เพื่อนร่วมชั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

นักศึกษามีความรู้ด้านภาษาอังกฤษไม่พอเพียงที่จะสื่อสารกับผู้อื่นได้ หรือไม่มีสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษจึงส่งผลให้ไม่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชั้นเรียน จากผลการทดสอบศักยภาพก่อนเรียนของรายวิชาภาษาอังกฤษพบว่านักศึกษามีพื้นฐานความรู้เดิมก่อนเรียนไม่ถึงร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม นักศึกษาไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นด้วยกัน อาจเนื่องมาจากผู้เรียนไม่มีความสนใจต่อบทเรียน เพราะมีความคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่ายและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของตนเองไม่ได้ (สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2560) นอกจากนี้จากการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของหลักสูตรภาษาอังกฤษในปีที่ผ่านมา นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะต่อสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำไปพัฒนาหลักสูตรต่อไปคือ ควรให้มีรายวิชาที่เกี่ยวกับการพูดสื่อสารมากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนทักษะการพูดมีประสิทธิภาพขึ้น ผู้สอนควรปรับให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะการมีเจตคติที่ดีนั้นเป็นองค์ประกอบเบื้องต้นที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนทั้งในชั้นเรียนและการศึกษาด้วยตนเอง ดังนั้นในการวัดคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมการสอนควรมีการวัดเจตคติร่วมด้วย เพื่อเป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนกิจกรรมที่มีในคาบเรียน เพราะการวัดเจตคตินี้อาจเป็นตัวสะท้อนได้อย่างดีในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและการจัดการเรียนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered Learning)

จากการศึกษา แนวคิด ความสำคัญ ปัญหา และเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ สรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญทั้งในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการพัฒนาตนเองในระดับที่สูงขึ้นเพื่อผลประโยชน์เฉพาะทาง โดยผู้สอนจำเป็นต้องให้ความสำคัญทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อ การให้ความสำคัญต่อทัศนคติของผู้เรียนต่อรายวิชา เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตรงต่อความต้องการของผู้เรียน และจากการศึกษาปัญหาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ทั้งจากผลสัมฤทธิ์และรายงานการทวนสอบฯ ดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาผลการใช้ภาพยนตร์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการพูดของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น และคาดหวังว่าภาพยนตร์จะเป็นสื่อประกอบการสอนอีกประเภทหนึ่งที่สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของนักศึกษา ก่อให้เกิดเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษและเป็นแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปสู่ระดับที่ใช้งานได้ตามนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการใช้ภาพยนตร์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยระเบียบวิธีวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) ประชากร/กลุ่มเป้าหมาย

ประชากร/กลุ่มเป้าหมายสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 30 คน

2) ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนโดยการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาอังกฤษรหัสวิชา 1551701

2.2.2 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาอังกฤษรหัสวิชา 1551701

3) ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยจะดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบสัปดาห์ละ 2 คาบๆ ละ 2 ชั่วโมงรวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง

4) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาข้อมูลเพื่อการวิจัยการศึกษาลงของการใช้ภาพยนตร์ที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มีเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย ดังนี้

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 8 แผนๆ ละ 2 คาบ โดยผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการสอนโดยใช้ภาพยนตร์ของ อนามัย ดำเนตร (2563) มาปรับใช้ในการวิจัยนี้ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการชมภาพยนตร์ ขั้นการชมภาพยนตร์ และขั้นหลังการชมภาพยนตร์

4.2 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบประเมินทักษะการพูด แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 พูดอธิบายภาพ ตอนที่ 2 พูดตอบคำถาม และตอนที่ 3 พูดแสดงความคิดเห็น รวมคะแนน 30 คะแนน

4.3 แบบวัดเจตคติต่อการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด มีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 1 ฉบับ 15 ข้อ

4.4 ภาพยนตร์ เป็นภาพยนตร์ที่นักศึกษาได้คัดเลือกด้วยตนเอง และนำมาเสนอในชั้นเรียน โดยในชั้นเรียนจะทำการคัดเลือกภาพยนตร์ที่มีความเหมาะสมต่อวัย และไม่มีเนื้อหาที่รุนแรงหรือส่งเสริมทัศนคติที่ไม่ดีต่อความเชื่อของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษางานวิจัย ทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 จัดการเรียนการสอนโดยการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 3 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบและการสัมภาษณ์หลังจากการสอนโดยการใช้ ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 4 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบทดสอบและการสัมภาษณ์หลังจากการสอนไปวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรียบเรียงข้อเสนอแนะจากนักศึกษา

ขั้นตอนที่ 6 นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลไปเขียนรายงานการวิจัย

6) การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ด้าน ดังต่อไปนี้

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

6.1.1 วิเคราะห์ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.1.2 วิเคราะห์ผลเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ด้วยการหาค่าทางสถิติ (Paired t-test) กรณีของกลุ่มเป้าหมายที่มีความสัมพันธ์กัน (Dependent Group or Paired Samples t-test) ผ่านโปรแกรม Microsoft Excel พัฒนาโดย จักรพงษ์ แผ่นทอง (2020)

6.1.3 วิเคราะห์ผลของเจตคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการเรียนโดยใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ซึ่งเป็นการบรรยายเชิงสรุปทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเป็นการสรุปสาระจากข้อเสนอแนะจากผลการศึกษารายการโดยใช้ภาพยนตร์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

7) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติอ้างอิงที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบความสามารถด้านการพูดก่อนและหลังเรียน โดยการหาค่าทางสถิติ (Paired t-test)

ผลการศึกษา

1. ผลการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยโดยใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จากการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยโดยใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 30 คน สรุปได้ว่า ผลการศึกษาคะแนนเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน “ก่อนเรียน” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.93 คะแนน และมีคะแนน “หลังเรียน” เท่ากับ 22.97 คะแนน จากคะแนนเฉลี่ยดังกล่าวแสดงว่า คะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสัมพันธ์กัน และนักศึกษาได้เรียนโดยใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแล้วมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงสุด คือ ด้านคำศัพท์ ($\bar{X} = 10.47$, S.D. = 1.332) รองลงมาคือ ด้านการออกเสียง ($\bar{X} = 9.67$, S.D. = 1.493) ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 8.20$, S.D. = 1.215) ด้านความเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 7.73$, S.D. = 1.721) ด้านปริมาณการสื่อสาร ($\bar{X} = 6.47$, S.D. = 1.408) และด้านที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านคุณภาพของการสื่อสาร ($\bar{X} = 5.43$, S.D. = 0.774)

2. ผลการศึกษาเจตคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่มีต่อการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

จากการศึกษาเจตคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่มีต่อการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน สรุปได้ว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน อยู่ในระดับมาก จากคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.553 (S.D. = 1.675) โดยประเด็นที่นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด อยู่ที่ประเด็น ภาพยนตร์ทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.800 (S.D. = 0.542) และประเด็นที่นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ประเด็น นักศึกษารู้สึกประทับใจทุกครั้งเมื่อต้องแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการชมภาพยนตร์ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.633 (S.D. = 0.948)

อภิปรายผล

การศึกษารายการการใช้ภาพยนตร์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มีผลการวิจัยที่น่าอภิปรายดังนี้

1. การศึกษาผลการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยโดยการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน พบว่า ผลการศึกษาคะแนนเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน “ก่อนเรียน” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.93 คะแนน และมีคะแนน “หลังเรียน” เท่ากับ 22.97 คะแนน ซึ่งจากคะแนนเฉลี่ยดังกล่าว แสดงว่า คะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสัมพันธ์กัน และนักศึกษาได้เรียนโดยการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแล้วมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาทักษะการพูดที่ต้องอาศัยกิจกรรมเป็นแรงเสริมเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น ทั้งนี้กิจกรรมการชมภาพยนตร์ถือเป็นอีกกิจกรรมที่ได้รับความนิยมต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านเรื่องราวที่หลากหลาย ซึ่งในบางครั้งอาจจะเป็นภาพยนตร์เรื่องยาวที่มีจำนวนตอนมากๆ หรือ เป็นภาพยนตร์สั้นที่มีความสนุกสนานน่าติดตามก็สามารถใช้เป็นสื่อในการสอนได้เช่นเดียวกัน ดังเช่นงานวิจัยของ Garber & Holmes (1981 อ้างถึงในกุลดิ วีระวานิช, 2541) จากการศึกษาการใช้ภาพยนตร์ภาพยนตร์สั้นๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนภาษาพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการพูด ซึ่งผลปรากฏว่าภาพยนตร์ภาพยนตร์สั้นๆ สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะดังกล่าวได้อย่างดี นอกจากนี้ในงานวิจัยของ นารีนารถ ห่อไธสง (2555) ได้ศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษ

โดยใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 พบว่า การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษดีขึ้นและมีจำนวนนักเรียนที่อ่อนทักษะภาษาอังกฤษลดลง และทำให้นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าเดิมทุกคน สำหรับการพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดกว่าก่อนเรียนทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงสุด คือ ด้านคำศัพท์ ($\bar{x} = 10.47$, S.D. = 1.332) รองลงมาคือ ด้านการออกเสียง ($\bar{x} = 9.67$, S.D. = 1.493) ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{x} = 8.20$, S.D. = 1.215) ด้านความเข้าใจง่าย ($\bar{x} = 7.73$, S.D. = 1.721) ด้านปริมาณการสื่อสาร ($\bar{x} = 6.47$, S.D. = 1.408) และด้านที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านคุณภาพของการสื่อสาร ($\bar{x} = 5.43$, S.D. = 0.774) ซึ่งจากด้านที่มีคะแนนเฉพาะสูงสุด คือ ด้านคำศัพท์ ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนรู้คำศัพท์ ใช้เป็นการเรียนรู้ที่ง่าย และผู้เรียนสามารถจดบันทึกได้เป็น คำ ๆ จึงทำให้นำไปทบทวนได้ง่าย โดยในประเมินความสามารถด้านทักษะการพูด นักศึกษามีความพยายามในการสื่อสารและพยายามที่จะเรียบเรียงคำพูดเพื่อต้องการสื่อสารเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ ซึ่งในรูปแบบการพูดนั้นเป็นประโยคที่ไม่ได้มีความสมบูรณ์ เนื่องจากปัญหาส่วนหนึ่งของนักศึกษาคือการเรียบเรียงประโยคในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษค่อนข้างช้า เป็นเพราะประสบการณ์ในการพูดค่อนข้างน้อยจึงทำให้ไม่สามารถสร้างประโยคออกมาได้อย่างทันที ซึ่งในงานวิจัยของ กมลวรรณ โดมศรีฟ้า (2551) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการพูดเพื่อสื่อสารส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการพูดสื่อสาร ซึ่งเป็นผลจากลักษณะของกิจกรรมการพูดเพื่อสื่อสารที่เน้นการใช้ภาษาที่สมจริงในการสื่อความหมาย ประกอบกับความหลากหลายของกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน มีความสนุกสนาน และผู้เรียนเข้าใจถึงขั้นตอนของกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา และนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการพูดในที่สุด

2. การศึกษาเจตคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่มีต่อการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สรุปได้ว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก จากคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.553 (S.D. = 1.675) โดยประเด็นที่นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด อยู่ที่ ประเด็น ภาพยนตร์ทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.800 (S.D. = 0.542) และประเด็นที่นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ประเด็น นักศึกษารู้สึกประหม่าทุกครั้งเมื่อต้องแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการชมภาพยนตร์ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.633 (S.D. = 0.948) ซึ่งระดับเจตคติภาพรวมในการเรียนโดยใช้ภาพยนตร์ประกอบการเรียนการสอนสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมา ปัญญาใส และ อภิชา ปลัดทอง (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้สื่อภาพยนตร์เพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย กรณีศึกษา: วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ รหัสวิชา 0001103 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบหลังการสอนโดยใช้ภาพยนตร์แบบทดสอบผ่าน โดยมีคะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาโดยใช้ภาพยนตร์ สำหรับเหตุผลที่ส่งผลให้ประเด็นที่ภาพยนตร์ทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นประเด็นที่มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติสูงสุด เป็นเพราะภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีเนื้อหาหลากหลาย มีความ ชับซ้อน น่าติดตาม และเป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดจินตนาการอันไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งข้อดีจุดนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้เวลากับภาพยนตร์ได้เป็นเวลานาน ถึงแม้จะเป็นบรรยายภาษาอังกฤษก็มีความสนใจอยากติดตามเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในภาพยนตร์ ซึ่งไม่เพียงแต่

ความน่าสนใจของภาพยนตร์แล้ว เนื้อหาที่สอดคล้องกับวัย ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นในความแตกต่างของวัฒนธรรมของนักเรียนและตัวละครในภาพยนตร์

สรุป

1. นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแล้วมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังได้เรียนโดยการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

2. นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก จากคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.553 (S.D. = 1.675) โดยประเด็นที่นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด อยู่ที่ประเด็น ภาพยนตร์ทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.800 (S.D. = 0.542)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

- 1.1 ควรเพิ่มกิจกรรมให้หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 1.2 ควรมีการปลูกจิตสำนึกในการชมภาพยนตร์ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้อาษาอังกฤษนอกเหนือจากการชมเพื่อความบันเทิง
- 1.3 ควรมีการแนะนำเว็บไซต์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ด้วยตนเอง ในเวลา นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน
- 1.4 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษานั้นไม่เท่ากันควรมีกิจกรรมที่ให้เพื่อช่วยเพื่อน ให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของห้องเรียน และไม่ประหม่าที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อศึกษามา

2. สำหรับข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษากิจกรรมอื่นๆ ที่สามารถนำมาพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้เช่นเดียวกับภาพยนตร์ ทั้งนี้ ผู้สอนควรแนะนำช่องทางออนไลน์ที่เหมาะสมแก่การที่ผู้เรียนสามารถศึกษาได้เอง ได้ทุกที่ทุกเวลา
- 2.2 ควรศึกษาผลการใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษกับกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ใช่เอกภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาผู้เรียนที่มีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อน
- 2.3 ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษอื่นๆ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ที่เน้นเป็นการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะทางเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปต่อยอดกับสิ่งที่ตนเองสนใจ และพัฒนาตนเองนอกเหนือจากการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

เอกสารอ้างอิง

กกอ. รุกมหาวิทยาลัยท่าแพนพัฒนาภาษาอังกฤษบัณฑิตไทย. สืบค้น 29 เมษายน 2559, จาก

<https://www.thairath.co.th/content/607858>

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. (2551). การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. คณะมนุษยศาสตร์: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กุลวดี วีระวานิช. (2541). การพัฒนาชุดฝึกอบรมครู: การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษา. ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน

ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- จามรี เชื้อชัย และคณะ. (กรกฎาคม-ธันวาคม 2557). การวิจัยและพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน Research and development of the instructional package on English speaking skills for the lower secondary education level for the commencement of Asian. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 15(2) : 13-23.
- จักรพงษ์ แผ่นทอง. (2563). T-test excel : เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย T-Test Dependent จาก Excel. สืบค้น 4 มีนาคม 2562, จาก <https://bit.ly/3qQCea6>
- จินตนา ไชยฤทธิ์. (2556). ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร. สืบค้น 23 เมษายน 2561, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/548608>
- ณดา บิลดาวุธ และคณะ. (2560, มกราคม-มิถุนายน). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อยกระดับทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 Curriculum Development Training on The Common European Framework of Reference (CEFR) for Upgrading Grade 6 Students' English Language Skills. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ. 17(1) : 48-56.
- นารินารถ ห่อโธสง. (2555, กรกฎาคม). การใช้ภาพยนตร์เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ : การวิจัยปฏิบัติการรูปแบบวงจรลำดับเวลาของเจมส์แมคเคอร์เนน (James McKernan). วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 17(1) : 187-199.
- เพ็ญประภา เจริญสุข และอนุวัต เจริญสุข. (2554, ตุลาคม - ธันวาคม). ภาษาอังกฤษกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2015 English and Thailand's Economy for ASEAN. วารสารนักบริหาร. (31)4 : 34-40.
- รุจิรา พลแพงขวา และสัจ กุลธวัชวงศ์. (2557). การพัฒนาบุคลากรด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในจังหวัดอุดรธานีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและรองรับการเข้าสู่อาเซียน. คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรบุคคล. วิทยาลัยสันตพล.
- ปัทมา ปัญญาใส และอภิชา ปลัดทอง. (2562). การใช้สื่อภาพยนตร์เพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย กรณีศึกษา: วิชาภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ รหัสวิชา 0001103. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติราชภัฏเลยวิชาการ ครั้งที่ 5 ประจำปี 2561 "วิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน", หน้า 1179-1190. 22 มีนาคม 2562. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- อัครพร แสงอรุณเลิศ. (2551). การใช้ภาพยนตร์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและการคิดอย่างวิจารณ์ของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อนามัย ดำเนตร. (2561). ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์ร่วมสมัยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนิสิตคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน. Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 11(1), หน้า 3189 – 3209. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/125341/94959>
- Tomlinson, B., & Masuhara, H. (2004). Developing Course Materials: RELC Portofolio series II. Singapore: SEAMEO Regional Language Center.
- Hu, S.F. (2006). On teaching non-English majors listening and speaking through videos. China English Language. Education Association Journal. 29(2), 42-48.